

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: [redacted] bytem [redacted] proti žalovanému: Úřad pro ochranu osobních údajů, se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 27, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 23.4.2008 zn. PRÁV-1589/08-5

t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 3.7.2008, podanou osobně téhož dne u Městského soudu v Praze, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů zamítl rozklad podaný žalobcem proti usnesení Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 26.11.2007 zn. SPR-6443/07-2 o odložení jeho žádosti o uložení povinnosti Policií ČR nebo Ministerstvu vnitra zlikvidovat údaj o jeho rodném čísle na všech nosičích informací, které se týkají události popsané v žádosti, zejména pak ve formuláři „Oznámení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu“ sepsaném Policií ČR dne 22.8.2007. V podané žalobě žalobce konstatoval:

- čeho se u žalovaného domáhal svým podáním ze dne 12.11.2007,
- že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26.11.2007 byla jeho žádost odložena,
- že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal rozklad,
- že napadeným rozhodnutím, které mu bylo doručeno 7.5.2008, byl rozklad zamítnut.

Dále uvedl pouze to, že proti napadenému rozhodnutí podává žalobu a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

Dne 22.7.2008 bylo soudu doručeno podání žalobce z téhož dne, označené jako „Doplnění žaloby ze dne 3.7.2008 proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu,“ v němž žalobce podrobně vylíčil, z jakých důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.

Podle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 s.ř.s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat

- a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci,
- b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy,
- c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá,
- d) *žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné,*
- e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést,
- f) návrh výroku rozsudku.

Podle ust. § 71 odst. 2 věta druhá a třetí s.ř.s. žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Podle ust. § 37 odst. 5 s.ř.s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s.). Ze zákona lze dovodit, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz § 71 odst. 2 věta druhá s.ř.s.). Pokud žaloba žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s.ř.s., neboť takto široce pojmávaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2003 čj. 2 Azs 9/2003-40, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 2/2004 pod číslem 113).

V souzené věci žaloba ze dne 3.7.2008 v rozporu s ust. § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. neobsahovala žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Vyličení těchto důvodů, resp. alespoň jednoho takového důvodu (žalobního bodu), a to ve lhůtě stanovené zákonem pro podání žaloby, je přitom podmínkou projednatelnosti žaloby v řízení před správním soudem, jejíž nesplnění zakládá neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat a žalobu věcně projednat. Soud v žádném případě není oprávněn ani povinen domýšlet za žalobce skutkové či právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí – jejich náležité a včasné (§ 72 odst. 1 a § 71 odst. 2 s.ř.s.) vymezení je výlučně úkolem žalující strany. Absence jakýchkoliv žalobních námitek (bodů), jimiž by byl v souladu s ust. § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. pro soud závazným způsobem vymezen rozsah

soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, tudíž brání soudu v meritorním projednání a rozhodnutí věci.

Soud v daném případě nepřikročil k tomu, aby postupem upraveným v ust. § 37 odst. 5 s.ř.s. vyzýval žalobce k odstranění vady žaloby spočívající v úplné absenci žalobních bodů. Žaloba ze dne 3.7.2008 byla podána pouhé dva pracovní dny před koncem lhůty stanovené zákonem pro podání žaloby, a soud tedy ani z časového hlediska neměl dostatek prostoru k tomu, aby vyzval žalobce k doplnění žaloby v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě. Pokud by tak učinil, nebo pokud by akceptoval možnost uvádět žalobní body představující jednu z obligatorních náležitostí žaloby v samostatném podání učiněném až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby, jednalo by se o nedovolené nastavování této striktně stanovené a nepřekročitelné lhůty, jejíž zmeškání zákon neumožňuje prominout. Takový postup by dle názoru soudu ve svém důsledku představoval neoprávněné zvýhodnění žalobce oproti jiným žalobcům, kteří zákonnou lhůtu pro podání perfektní žaloby bez výhrad respektují, a založil by tak nepřípustnou nerovnost mezi subjekty, které se obracejí na soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Žalobce si nepochybně byl od počátku vědom toho, že jím podaná žaloba není perfektní. Vyplyvá to ze skutečnosti, že sám, bez předchozí výzvy soudu, neúplnou žalobu doplnil podáním ze dne 22.7.2008, v němž teprve uvedl konkrétní žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. Toto podání nicméně žalobce učinil až po uplynutí zákonem stanovené dvouměsíční lhůty, v níž jediné je možné žalobu účinně podat nebo ji rozšířit o další žalobní body. Z důvodů uvedených v předchozím odstavci soud k žalobním námitkám obsaženým v podání ze dne 22.7.2008 již přihlížet nemohl.

V postupu, kdy žalobce těsně před uplynutím zákonem stanovené lhůty podá žalobu bez jediného žalobního bodu, kterou teprve po uplynutí této lhůty doplní samostatným podáním o chybějící žalobní body, spatřuje soud nepřípustné obcházení zákona, jímž se žalobce vyhýbá své procesní povinnosti formulovat konkrétní žalobní body v zákonem stanovené a nepřekročitelné lhůtě.

Soud tedy dospěl k závěru, že absence jakýchkoliv žalobních námitek (bodů) v žalobě ze dne 3.7.2008, jimiž by byl náležitě vymezen rozsah soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, který nemohl být zhojen ani následným podáním žalobce ze dne 22.7.2008. Soud proto žalobu za použití ust. § 46 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobkyni podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Poučení:

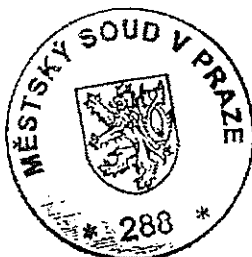
Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 19. září 2008

Za správnost vyhotovení:
Pekárková

JUDr. Naděžda Řeháková v.r.
předsedkyně senátu